

Aarhus Sommeropera
og Egnsteatret Undergrunden i samarbejde med Copenhagen Chamber Performance
præsenterer

John Frandsen

Dyrets år

1666

Aarhus Sommeropera og Egnsteatret Undergrunden i samarbejde med
Copenhagen Chamber Performance præsenterer
John Frandsens DYRETS ÅR – 1666

Aarhus Sommeropera:
Bestyrelsesformand: Leif Balthzersen
Operachef: David Riddell
Produktionsleder: Claus Madsen
Administrator: Lisbet Kristensen
PR-manager: Christina Blangstrup Dahl

DYRETS ÅR – 1666

Instruktørassistent: Mathilde Hohwü Houmøller
Repetitør: Rima Chacaturian
Assisterende dirigent: Magnus Plejdrup
Koreograf: Esa Alanne

Kostumer og scenografi er fremstillet af Svalegangens værksted af Marianne Meyer,
Helene Jensen, Bente Laurenz Jacobsen og Claus Madsen
Hår og make-up: Sofie Overgaard Stenholt
Foto: Pernille Bering (Bering Foto)
Program: Christina Blangstrup Dahl
Tryk: Dantryk

Aarhus Sommeropera vil gerne sige tak til:
Den Jyske Opera og Svalegangen for lån af kostumer
Den Gamle By

Aarhus Sommeropera er støttet af Augustinus Fonden, Knud Højgaards Fond, Aarhus
Stiftstidendes Fond, CAC Fonden, Dansk Komponistforening, Aage og Johanne
Louis-Hansens Fond, KODA-Dramatik samt Aarhus Kommune, Statens Kunstfond og
Kulturministeriet.

STATENS KUNSTFOND

Dyrets år 1666

Musik: John Frandsen
Tekst: John Frandsen og Madeleine Røn Juul med udgangspunkt i Lone Hørslevs roman *Dyrets år*

Iscenesættelse: Madeleine Røn Juul
Scenografi og kostumer: Gøje Rostrup
Lysdesign: Rune Halken Tønnes
Musikalsk ledelse: David Riddell

Medvirkende:
Radmila Rajic: Marie
Katinka Fogh Vindelev: Unge Marie
Teit Kanstrup: Styge Høgh (Marie Grubbes svoger)/præsten
Morten Grove Frandsen: Skomageren
Camilla Button: Køkkenpigen Drude
Sidsel Aja Eriksen: Annemarie (Marie Grubbes søster)/troldekvinde Ingebjørg
Petter Moen: Tjenestedrengen Jep
Jens Bruno Hansen: Gyldenløve

Øvrige roller synges af holdet

Randers Kammerorkester

Vores Marie

Der er to forskellige historier om Marie Grubbe. Den ene er historiebøgernes Marie, og der er masser af historiske kilder til Marie Grubbes liv. Vi kender historien om hendes ulykkelige første ægteskab med kongesønnen Ulrik Frederik Gyldenløve. Om hendes ditto andet ægteskab med adelsmanden Palle Dyre. Om skilsmisserne – og om hendes valg af en mand så langt fra hendes egen privilegerede plads på den sociale rangstige, som man kan komme. Den historiske Marie endte på bunden af samfundet som færgeskone på Falster.

Men der er også en anden Marie – litteraturens Marie. Mytternes Marie. Holbergs, J.P. Jacobsens og mange andre forfatteres Marie. Lone Hørslevs Marie – og vores Marie – ”endte” ikke på bunden af samfundet; set med vore øjne valgte hun selv at følge sin seksualitet og drog konsekvenserne af sit valg. Hun realiserede sig selv, lang tid før det blev muligt at gøre den slags.

I *Dyrets år – 1666* gør vi Marie til heltinde. Historien om hende er i vores fortælling en besyngelse af den kvindelige seksualitet på en tid, hvor den kvindelige seksualitet ikke fandtes. Det gør den i det hele taget kun sjældent i kunsten. Mandens seksualitet har drevet utallige romaner – men den kvindelige møder vi kun sjældent.

Sex og undergang

Operaen udspiller sig i 1666. Det er længe siden, både i år og udsyn. Det var på én gang en verden, der var helt tom og helt fuld. Den var tom for alle de ting, som vi betragter som en selvfølge i dag: Lys, lyd, som vi ikke selv laver, og tilstrækkelig viden til at forklare de ting, som vi ser omkring os. På den anden side var den fuld: Gud fandtes, Dommedag fandtes, Helvede fandtes. Ondskaben vandrede blandt os og fik fysisk form. Det var et faktum at den, der syndede, kom i Helvede. Ingen undtagelser, ingen livliner.

En af de store synder var hor. Og lad os slå fast: I 1666 havde kvinder ingen seksualitet. Og hvis de havde, så var det et udslag af onde kræfter. En lysten kvinde var en heks, og en erotisk vakt kvinde lukkede dermed Satan selv ind i sovekammeret. Derfor er det også naivt af os, når vi blot konstaterer, at ”Marie var utro”. Marie var ikke kun utro; hun satte – helt bogstaveligt – sin eksistens på spil gennem sine valg. Straffen for utroskab var døden (halshugning for mænd, drukning for kvinder).

I sansernes rus

Maries handlinger og sociale deroute er blevet betragtet med skrækblandet fascination, både dengang og i dag. Samfundets norm er og har altid været at optimere. Opstigningen – til bedre klasse og kår – er det ypperste. For slet ikke at nævne, at konsekvensen ved at synke til bunds dengang helt bogstaveligt var sultedøden. Så når man møder mennesker, der bevidst vælger at træde ud af det privilegerede, er det skrækindjagende – fordi det i den grad udfordrer vores normer.

Vores ramme for historien er Holbergs møde med Marie som færgeskone på Falster. Holberg stiller nemlig det spørgsmål, som de fleste af os her i salen sikkert også ville have stillet Marie Grubbe: Hvorfor i alverden ikke bare nyde den velstand og anseelse, som de gode ægteskaber bibragte Marie? Maries valg er sært nok til, at Holberg skriver en epistel om hende og dermed indlemmer hende i litteraturen. Dermed bliver Holberg den første, men bestemt ikke den sidste, der har ladet sig fascinere af utæmmelige Marie.

I vores opera er Marie Grubbe en ung pige, for hvem seksualiteten åbner sig. Hun, der kun har kendt seksuelt samkvem som voldtægt, oplever sin allerførste forelskelse såvel som seksuelle tilfredsstillelse. I første akt er hun stormende forelsket og svælger i sin erotiske vækkelse. I anden akt møder hun tabet af kærligheden; hendes mand kommer tilbage og minder hende om, at hendes liv ikke består af erotik, men kedsomhed og regelmæssig voldtægt. Hun søger tilflugt i endnu en affære, men hvor den første affære var en svimlende forelskelse, bliver affæren med Styge en flugt, og seksualiteten et narkotikum. Marie er i sine sansers rus – de sanser, som en kvinde slet ikke burde besidde på den tid.

Vor tids heltinde

Havde det kun været for den første affære, ville vi slet ikke have haft en historie. Marie bliver først en mytisk skikkelse, da hun vælger erotikken igen og igen – på trods af konsekvenserne. Det er her, hun træder i karakter – og ind i litteraturen.

Egentlig er historien om Marie Grubbe – set udefra – ingen heltefortælling. Der er såre menneskelige grunde til, at det går, som det går. Men alligevel er hun vores heltinde her i 2021. Vi ser hendes skæbne og kalder dem valg. Når vi ser Marie i slutningen som fattig færgeskone, midt i alle konsekvenserne – så ser vi en kvinde, der ikke er trådt ved siden af den etablerede sti, men har trampet sig sin helt egen vej. Med vor tids øjne: Fordi hun udlever sin seksualitet, bliver hun lykkelig – og jo mere hun udlever den, jo lykkeligere bliver hun.

Netop dét valg gør hende til en heltinde i vores øjne. Holberg forstod det ikke, men det gør vi: Operaen er én lang hyldelse til kvindens seksualitet. I 1666. Det er vildt. Og vi har brug for Marie; vi har brug for en heltinde. Vi glæder os til at dele hende med jer.

DYRETS ÅR - 1666: Handlingen

Prolog

Den aldrende Marie Grubbe sidder på sin færgekro på Falster. Hun har fået besøg af selveste Holberg ("Magisteren"), som er nysgerrig efter at høre, hvordan den fordums så fornemme adelsdame selv ser tilbage på sin sociale og moralske deroute. Men Marie fortryder ingenting. Hun har været tro mod sig selv og sine følelser og drifter; det kunne ikke være anderledes.

1. akt

Akershus i Norges hovedstad Kristiania, december 1666. Bidende kold isvinter. På slottet gør tjenestefolkene Drude og Jep klar til festbanket. Slottets frue, Marie, venter besøg af sin søster Annemarie og svoger Styge fra Danmark. Pludselig styrter Marie ind, forvildet og i natkjole. Hun har haft mareridt. Drude beroliger hende og følger hende tilbage til soveværelset. Imens dukker gæsterne op og får anvist en plads ved bordet.

Marie kommer tilbage, nu festklædt. Banketten kan begynde. Styge kaster sig ud i dramatiske beretninger om alle de mange tegn, der peger mod en forestående dommedag og verdens ende. 1666 er dyrets år. Vi lever i de yderste tider. Branden i London!

Marie er imidlertid mere optaget af, at hendes ritmester Blanquefort ikke er kommet, selvom også han var inviteret. Hendes mand, Gyldenløve, er på rejse, og i hans fravær har hun indledt et hedt forhold til den elegante unge franskmand. Efter banketten går Marie alene omkring i en indre dialog med ham. Hun er bange for, at han er ved at få kolde fødder. Hun opsøger byens troldkvinde, Ingebjørg, hvis forheksede ål forsikrer hende om, at hun stadig er elsket. Ingebjørg udstyrer Marie med et fortryllet æg, som hun skal grave ned i sneen – så vil kærligheden vare evigt.

I et fattigt hus sidder Skomageren. Fortvivlet, for hans datter Gunille er blevet pågrebet. I rasende vanvid har hun dræbt sit uægte barn. Han ser nu sig selv som kaldet af Gud til at profetere om den forestående dommedag.

Ingebjørg er blevet arresteret og undergår inkquisitionens torturforhør. Imens diskuterer Drude og Jep Gunilles frygtelige skæbne. Jep har hørt ét og andet; han vil meget gerne vide, hvem der kan være far til det dræbte barn. Drude glider af, hun er først og fremmest bedrøvet over sin venindes situation. Jep får dog held til at aftale et stævnemøde med Drude.

Et fornemt selskab løber på skøjter, anført af Marie. Hun og søsteren er gode skøjteløbere; men Styge er utrænnet og falder hele tiden – til det øvrige selskabs irriterende morskab. Pludselig kommer et mørkt dyr farende ud

over isen. En varulv! Styge nedlægger på heltemodig vis uhyret med sit sværd; men ved nærmere eftersyn viser det sig blot at være Skomagerens hund.

Drude besøger Skomageren. Begge plages de af skyldfølelse over Gunilles skæbne. Det var Drude, der satte hende i forbindelse med Ingebjørg for at få en gift, der kunne drive fosteret ud. Drude er ikke i tvivl om faderskabet: Hun har selv oplevet at blive kaldt op til Gyldenløves gemak – og har selv måttet søge heksens hjælp til at uddrive følgerne. Skomageren har en anden teori. Han så Gunille på skødet af en fræk karl ved høstfesten, og han forbander både denne knægt og Ingebjørg. Hans vanvidssyner tager til; han føler sig grebet af Den Onde selv. Er han blevet en varulv?

Skøjteløberne er omsider nået frem til deres mål: en dukkeforestilling ude på isen. Stykket kulminerer, da narredukken kalder Marie hen til sig og overrækker hende – et æg! Det forheksede æg med Blanqueforts navn, som hun gravede ned i al hemmelighed...

2. akt

Helligtrekongers aften 1667. Jorden gik ikke under. Gyldenløve er kommet hjem, og han og Marie sidder i kirken. Blanquefort har gjort det forbi. Marie er helt udsukt; nætterne i sengen med Gyldenløve er den rene tortur.

Uden for kirken mødes Drude og Jep. Drude er drillende og koket. Hun går, og Jep fyldes helt af forelskede fantasier om alt det dejlige, de to kunne gøre sammen.

På slottet er der fest. Annemarie og Styge bider ad hinanden; de er taget til Norge på flugt fra gæld og ruin. Styge lover at tale med Gyldenløve om et lån. Gyldenløve er imidlertid mere interesseret i at kurtisere sin svigerinde. Annemarie er modtagelig og foreslår en maskerade – så vil hun klæde sig ud som tjenestepige. Det får Gyldenløve til at mindes en salig nat med en anden tjenestepige, den skønne Gunille. Hvor mon hun er nu?

Imens har Styge fundet sammen med Marie, som han føler sig stærkt tiltrukket af. Han betror sig til hende om sit kærlighedsløse ægteskab og besynger Maries sarte følsomhed.

En af gæsterne har set sig vred på Marie og går til angreb på hende. Gyldenløve griber ind, og manden bliver anholdt. Annemarie følger sin chokerede søster i seng. Trods den intime scene skaber de to kvinders meget forskellige temperament og historie en stor afstand imellem dem. Annemarie går, og Marie falder i en dyb søvn. Hun drømmer en meget sanselig og erotisk drøm;

netop som hun når klimaks vågner hun og opdager, at hun ikke er alene i sengen. Styge!

Uden for kroen står den stadig mere fortvivlede og besatte Skomager, overbevist om, at Ingebjørg fik Djævelen til at tage bolig i hans datter. Han går rasende til angreb på alle, han ser. Jep kommer ud fra kroen og opfordrer ham til at gå hjem. Men Skomageren genkender ham som den unge fyr, der tog Gunille på skødet ved høstfesten, og han dræber ham med sin kniv.

Gyldenløve får besøg i sit kontor af præsten, som forlegent refererer de tilståelser, der er blevet pint ud af Ingebjørg. Det er penibelt, for sagen involverer også Gyldenløves hustru. Gyldenløve slår det i første omgang hen som en dårlig spøg, men da præsten insisterer på, at Marie må forhøres, bliver han vred og sender ham bort med besked om at arrestere og brænde nogle af de andre kvinder, som Ingebjørg har angivet.

På torvepladsen er bål og skafot gjort klar. Drude føres frem i lænker. I det fjerne høres den morddømte Skomagers vanvittige skrig, når bødlen hugger først

hænderne og til sidst hovedet af ham. Derefter kommer turen til hende selv og Gunille, som begge skal brændes for hekseri.

Forklædt ankommer Styge og Marie til pladsen. De har i en tid været hinandens passionerede elskere. Nu er de kommet for sammen at overvære henrettelserne. Marie benytter forklædningen til at liste hånden ind under Styges dragt. Mens Drude forbereder sig på sit endeligt, bliver Maries og Styges bevægelser mere og mere intime.

Solen bryder igennem og kaster et velsignelseslys over Drude. Hun stiger fredfyldt op på bålet. Marie og Styge kaster sig over hinanden og eksploderer til sidst i vellyst. Bag dem høres en rømmen: Annemarie og Gyldenløve.

Epilog

Den gamle Marie fortæller, hvad der herefter skete, og opsummerer sin livsvisdom over for den forundrede Magister: Jeg tror, at ethvert menneske lever sit eget liv og dør sin egen død.

TRO, DØD OG KÆRLIGHED

af John Frandsen

Jeg er vild med stærke kvinder! Glødende furier, der med mod og konsekvens står fast på deres ret og kæmper for det, de tror på. Deres skæbne er ofte godt operastof, og jeg har flere forestillinger på samvittigheden med sådan en kvinde som omdrejningspunkt.

Min allerførste opera *Amalie* handlede om den tvangsindlagte forfatter Amalie Skram og hendes frygtløse kamp imod datidens psykiatri og dens middelalderlige kvindesyn. Siden fulgte monologen *Dronning Boudicca*, der fortæller om den legendariske engelske stammedronning fra Cæsartiden, som satte sig i spidsen for et vildt og blodigt oprør imod den romerske besættelse af hendes hjemland. Denne kammeropera får i øvrigt repræmiere på Den Fynske Opera i oktober i år.

I *Tugt og Utugt i Mellemtiden* – den store operatrilogi (1998-2004) over Svend Åge Madsens vilde Aarhus-roman – er det Lilaiomai, der er den stærke og uforfærdede kvindeskikkelse. Og for et par år siden kom turen til Nora fra Ibsens klassiker *Et Dukkehjem*, som jeg realiserede som kammeropera i Odense, København og Esbjerg. I øvrigt på initiativ af Radmila, som spillede hovedrollen, og som også medvirker i aftenens forestilling. Så da Radmila foreslog, at vi skulle fortsætte samarbejdet med en opera om Marie Grubbe, var jeg

ikke sen til at springe til. Hendes livshistorie har det hele: storhed og fald, dramatiske dilemmaer, kærlighed, drifter, intriger.

Fortællingen om Marie Grubbe har fascineret adskillige forfattere igennem tiderne. Vi startede med at genlæse J.P. Jacobsens klassiker, men også Holberg, H. C. Andersen og St. St. Blicher har haft Grubbe under litterær behandling. I nyere tid har Ulla Ryom lavet et teaterstykke, og Juliane Preisler udgav i 1994 romanen *Kysse Marie*, hvor hun gav en fortolkning af Marie Grubbes liv set fra et moderne kvindesagsperspektiv.

Vi standsede ved Lone Hørslevs fortolkning af Grubbeskikkelsen i romanen *Dyrets År* fra 2014. Her skildrer Lone en kort periode i Maries ungdom omkring året 1666. Et årstal, som mange i samtiden fortolkede som apokalypsens år, fordi det rummer "dyrets tal" 666 fra Johannes' Åbenbaring. Handlingen udspiller sig i bidende vinterkulde på Akershus i Oslo, hvor Marie befinder sig i et arrangeret og lidenskabsløst ægteskab med Kong Frederik III's uægte søn Gyldenløve. Heroppe i de dybfrosne omgivelser opdager hun sit eget varme blod; hun forelsker sig voldsomt i slottets franske ritmester, der som den første vækker hendes ustyrlige erotiske kræfter. Hermed indleder hun den livslange og

kompromisløse hengiven sig til sin krop og sine lyster, som giver hende stærke sanselige oplevelser, men som samtidig fører hende ud i en ufattelig social deroute.

Tro, død og lidenskabelig kærlighed blander sig i et sanseligt, højspændt drama i romanen. Et drama, der både beskriver, hvor langt frygten for den ultimative katastrofe kan drive os ud, og som samtidig fortæller historien om, hvor frygtløs længslen efter kærlighed og erotik kan gøre os.

Med operaen vil vi bl.a. stille skarpt på spændingsfeltet mellem den kollektive frygt og den personlige. For ligesom Marie Grubbe gjorde det, lever også vi i en tid, der opleves som skræmmende. Dommedag er nær! Mange oplever deres sikkerhed truet af strukturer og tendenser og ændringer i basale livsvilkår, som man ikke har individuel indflydelse på. Hvad gør man så? Rykker man tættere sammen, demonstrerer, skriver læserbrev? Eller bliver man ramt af afmagt og apati? Eller begynder man i stedet at leve mere vildt, gribe nuet, kaste sig ud i eventyr og udskejelser, nu hvor der alligevel ikke er udsigt til en fremtid? Marie Grubbe valgte det sidste. Med samtidens øjne: tankeløst, ubegribeligt, æresløst. I dag vil nogen måske snarere sige: modigt, kompromisløst og lidenskabeligt.

Maries historie udspiller sig i et tankevækkende modspil med skæbner fra de lavere sociale lag på slottet. Stuepigerne, skomageren, kammertjeneren, byens "kloge kone". De eskapader, som Marie trods alt slipper

levende fra, og som magtfulde mænd udfolder helt uden påtale, straffes med anderledes ubønhørighed, når vi kommer længere ned ad rangstigen. Troens vogtere hylder ikke stærke kvinder – hekseri er den sikre vej til en plads på bålet, medmindre man har en meget stærk mand til at holde hånden over sig. Operaen fortæller således også den grelle historie om den vanvittige dobbeltmoral i forholdet mellem upstairs og downstairs og mellem mænd og kvinder. En #metoo-fortælling fra 1600-tallet...

Med musikken har jeg ønsket at etablere en dialog mellem den tid, barokken, som dramaet udspiller sig i, og vores egen tid. Præcis som også Lones roman gør det. Jeg har anvendt nogle af de gestiske figurer, der kendetegner barokken, ikke som egentlige stilpasticher, men snarere ved at tage udgangspunkt i den særlige musikalske "retorik", der udfoldes i barokmusikken, og lade den udspille sig i et nutidigt tonesprog. Nogle af afsnittene benytter fx klassiske danseformer fra barokken (menuet, gigue, allemande etc.) – men i nutidig iklædning. Andre afsnit gør brug af særlige vendinger (fx seufzer-figuren, lamentobassen eller jubilomotivet), der var typiske for barokmusikken; men her indplaceret i en moderne klangverden. Og andre igen er bygget på satsprincipper fra barokken som passacaglia, kanon og pastorale. Jeg har benyttet et værk for kammerensemble, *Barock'n'Roll* (2018), til at eksperimentere med disse principper, og dele af musikken herfra vil man kunne genfinde i operaen.

Om de medvirkende

David Riddell
Musikalsk ledelse

David Riddell er født i Elgin, Skotland. Han studerede musik på St. Andrews Universitet og Edinburgh Universitet samt direktion på Guildhall School of Music and Drama i London. Han bor i dag i Danmark, hvor

han er kunstnerisk leder og chefdirigent for Randers Kammerorkester samt kunstnerisk leder af Aarhus Sommeropera. Han er en hyppig gæstedirigent for de fleste danske orkestre og har dirigeret talrige produktioner på Den Jyske Opera. I Storbritannien har han optrådt med blandt andet The Northern Sinfonia, English Touring Opera, Scottish Opera og The Garden Venture (Royal Opera, Covent Garden). Han har ligeledes dirigeret i Tyskland, Norge, Sverige, Syrien, Italien, Rusland, Kina, Frankrig og Island. Han er aktiv som komponist og arrangør og har undervist på St. Andrews Universitet, Guildhall School of Music, Det Kgl. Danske Musikkonservatorium og Operaakademiet.

Gøje Rostrup
Scenografi og kostumer

Gøje Rostrup er uddannet på Danmarks Designskole i beklædningsformgivning og tekstilformgivning. Rostrup har arbejdet som scenograf siden 2007 og med kostumer siden 1988, først to år i Hollywood, derefter som kostumedesigner i Danmark og i 2019 også i både Norge og Tyskland.

De senere års scenografier omfatter blandt andet den Reumert-nominerede *Askepot* på Den Fynske Opera, *Den Grimme Ælling* på Det Kongelige Teater, *Tosca* på Valdemars Slot og *Hug en Hæl og Klip en Tå* på Den Jyske Opera. Af kostumedesignopgaver kan nævnes *Un Ballo in Maschera* på Oldenburgisches Staatstheater, *Lucia di Lammermoor* på Opera Hedeland og *Cabaret* på Rogaland Teater i Stavanger. Derudover har Gøje Rostrup i 2018 skabt scenografi og kostumer til egenproduktionen *Spektakelven*, som modtog støtte fra Statens Kunstfond foruden en række andre fonde.

Madeleine Røn Juul
Isenesættelse

Madeleine Røn Juul er sceneinstruktør og dramaturg og har instrueret mere end 100 skuespil for både scene og radio i Danmark, Norge og Sverige. Hun har instrueret skuespil af samtidige dramatikere som Jon Fosse, Carol Churchill, Lars Norén og Werner Schwab, nye klassikere som Horváth, Ionesco, Brecht, Fassbinder, samt værker af Sofokles, Euripides, Molière, Schiller, Ibsen og Tjekhov og ikke mindst flere Shakespeare-skuespil. Hun har udviklet nyt drama og instrueret mange danske dramatikeres tidlige værker, blandt dem Line Knutzon, Peter Asmussen, Jokum Rohde og Erling Jepsen. Hun har i både 1999 og 2014 fået en Reumert for "Årets instruktør" samt en række andre priser. Hun har været medlem af dramaturgiatet i Radioteatret DR, Aalborg Teater samt Odense Teater, og hun var teaterchef på Aarhus Teater i 2004-2008.

Radmila Rajic
Marie

Radmila Rajic er født i Sarajevo i det tidligere Jugoslavien og startede på konservatoriet i Sarajevo som 18-årig og debuterede på Nationalteatret i Sarajevo som 20-årig. På grund af borgerkrigen i Jugoslavien måtte hun imidlertid flygte til Danmark i slutningen af 1992, hvor hun genoptog sine sangstudier på Nordjysk Musikkonservatorium og Det Kgl. Danske Musikkonservatorium. Radmila har høstet mange priser og har optrådt som solist med de fleste landsdelsorkestre. Radmila har bl.a. opnået stor ros hos landets anmeldere for sin flotte præstation i rollen som Nora i John Frandsens opera *Et Dukkehjem*. Senest var hun aktuell i en musik-biografisk forestilling om komponisten Alma Mahler, som publikum og anmelderne tog rigtig godt imod. Forestillingen var efterspurgt og har været på turné i to år. Radmila kan igen opleves i opera-cabareten *Marie Galante* af Kurt Weill, samt en forestående premiere i november 2022 på operaen *Enigma Medea*. Radmila er kunstnerisk leder for Copenhagen Chamber Performance, som er initiativtager til *Dyrets År – 1666*.

Teit Kanstrup
Styge Høgh

Teit Kanstrup, baryton, er uddannet fra Det Kgl. Danske Musikkonservatorium og fra Operaskolen på Royal Academy of Music i London, hvor han blandt andet sang hovedrollen i akademiets opsætning af *Figaros Bryllup* under ledelse af Sir Colin Davis. I oratorie- og koncertsammenhæng synger han et bredt repertoire fra baspartierne i Bach og Händels passioner og oratorier til barytonpartier i *Elverskud*, *Carmina Burana*, Rossinis *Stabat Mater* og *Flagermusen*, som han alle har sunget med landsdelsorkestrene. Teit har desuden sunget Mozartroller som Don Giovanni, Papageno og Guglielmo, ligesom han har sunget barytonpartierne i *La Bohème*, *Flagermusen* og *I Pagliacci* og desuden arbejdet med nykomponerede operaer. På Det Kongelige Teater har han blandt andet medvirket i den Reumert-vindende *Dead Man Walking*. Kommende opgaver inkluderer koncerter med Sønderjyllands Symfoniorkester, Aarhus Symfoniorkester og Copenhagen Phil, en Danmarksturné med et nykomponeret juleoratorium af Andy Pape og opera på Den Jyske Opera.

Katinka Fogh Vindelev
Unge Marie

Katinka Fogh Vindelev er sopran og uddannet på Solistklassen ved Syddansk Musikkonservatorium i Odense.

Katinka er primært optaget af nyere kompositionsmusik. Hun har bl.a. været solist og uropført Karsten Fundals audiovisuelle orkesterværk *Liquid Rooms* med Odense Symfoniorkester i DOK5000, kammeroperaen *Liebestod – en operation* på Operaen i København og arbejder nu tæt sammen med komponist Signe Lykke om en ny operatrilogi *I am All my Ages*, hvor Katinka er gennemgående sanger og performer. Derudover er Katinka også komponist med en kandidatgrad i elektroakustisk komposition og har bl.a. skrevet sci-fi operaen *Moonologue*, der blev uropført på Louisiana Museum i forbindelse med den store Måneudstilling tilbage i 2018. I foråret 2021 modtog Katinka Léonie Sonnings Talentpris.

Morten Grove Frandsen
Skomageren

Morten Grove debuterede som kontratenor på Aarhus Sommeropera i 2013 efter at have indledt sine konservatoriestudier som baryton, og blev kort efter optaget på Operaakademiet i København som den første kontratenor nogensinde. Han synger især ny musik og har medvirket i 12 urpremierer. På Det Kgl. Teater har han medvirket i *The Exterminating Angel* af Thomas Adès, *Momo og Tidstyvene* af Svetlana Azerova, *Martyriet* af John Frandsen, *Snedronningen* af Hans Abrahamsen og *Intet* af David Bruce. Han medvirkede i operaen *Leaves*, skrevet af indie-rockbandet Efterklang og Karsten Fundal, i 2017-18 sang han et af hovedpartierne i Louise Alenius' prisvindende opera *Silent Zone*, og i 2018 sang han Hans i en koncertopførelse af Humperdincks *Hans og Grete* med Copenhagen Phil. Morten er desuden en flittig koncertsanger og har sunget altstemmen i Beethovens 9. symfoni, solopartier i Bachs *Matthæuspassion*, Rossinis *Petite Messe Solennelle* og Verdis *Requiem*. Han har modtaget Copenhagen Opera Festivals talentpris, Reumert Talentprisen, Sonningfondens Talentpris og Musikanmelderingens pris.

Camilla Button Drude

Camilla Button debuterede fra solistklassen ved Det Jyske Musikkonservatorium i november 2019 ved en koncert i Musikhuset Aarhus udført i samarbejde med Randers Kammerorkester. Udover at spille med orkestret i *Dyrets År – 1666* glæder Camilla sig også til at synge med RKO til december som solist i *Amahl and the Night Visitor*.

I sin studietid har Camilla optrådt som solist med Prinsens Musikkorps og med Aarhus Symfoniorkester efter at have vundet to af DJMs interne konkurrencer, og hun modtog i 2017 Viggo Makwarth's og Hustru Veronika Makwarth's Musiklegat. Derudover har Camilla medvirket i en række af konservatoriets operaproduktioner, heriblandt titelrollen Grete i *Hans og Grete* af Humperdinck.

Camilla assisterer i Det Kongelige Operakor, Den Jyske Operas Kor og DR KoncertKoret, og har ved flere lejligheder medvirket i vokalensemblet Ensemble Edge. I 2021 medvirker Camilla i GuidOperas opsætning af *Farinelli*, som bliver spillet rundt om på landets musikteatre.

Petter Moen Jep

Norske Petter Moen er uddannet på Barratt Dues Musikinstitut i Oslo og Operaakademiet i København. Han debuterede på operascenen som Almaviva i Rossinis *Barberer i Sevilla* på Wermland Opera i Karlstad og har sunget mange forskellige roller på Den Norske Opera såsom Remendado i Bizets *Carmen*, Don Curzio i Mozarts *Figaros Bryllup*, Novicen i Brittens *Billy Budd* og Goro i *Madama Butterfly* af Puccini. Med Nordnorsk Opera har han sunget Tanzmeister og Brighella i *Ariadne på Naxos* af Strauss. I Danmark har han sunget Jaquino i Beethovens *Fidelio* på Det Kgl. Teater og Pedrillo i *Bortførelsen fra Seraillet* af Mozart med Teater Undergrunden. Petter har været ansat som solist ved Theater Chemnitz i Tyskland og sunget roller som Froh i *Rhinguldet*, Heinrich der Schreiber i *Tannhäuser* af Wagner og Tjekalinsky i Tjajkovskijs *Spar Dame*. På Händel-Festspiele Halle har han sunget Scitalce i Leonardo Vincis *Semiramide Riconosciuta* med barokorkestret Bach Consort Wien og Eurimaco i Monteverdis *Odyseus' Hjemkomst* under Innsbrucker Festwochen der Alten Musik. Oratorierepertoiret omfatter bl.a. Bachs *Juleoratorium*, *Johannespassion*, *h-mol messe* og *Magnificat* samt Händels *Messias* og Haydns *Stabat Mater*.

Sidsel Aja Eriksen Annemarie

Sidsel Aja Eriksen debuterede fra solistklassen på Det Jyske Musikkonservatorium i 2018 og har desuden studeret på Dutch National Opera Academy i Amsterdam. Hun har fungeret som solist med blandt andre Aalborg Symfoniorkester, Aarhus Symfoniorkester og Randers Kammerorkester, og har sunget altpartierne i Händels *Messias* og Bachs *Juleoratorium*, *h-mol messe* med flere. På scenen har Sidsel medvirket på Dutch National Opera i Händels *Ariodante* og i *L'Étoile* af Chabrier i rollen som Adza. I Danmark har hun medvirket i Niels Marthinsens nykomponerede opera *DARWIN*, der blev uropført på Aarhus Sommeropera i 2017. Siden 2018 har hun medvirket i flere børneoperaer på Operaen i Midten. Derudover var hun en del af Det Ny Teaters seneste opsætning af *Phantom of the Opera*, hun sang rollen som Tisbe i Rossinis *La Cenerentola* på Den Fynske Opera i 2020, og på Det Kgl. Teater sang hun blomsterdrengen i Nielsens *Maskarade* i 2021. Hun medvirker desuden på en ny indspilning af Hornemanns *Aladdin* med DR Symfoniorkestret, og hun arbejder jævnligt med Operettekompagniet.

Jens Bruno Hansen Gyldenløve

Jens Bruno Hansen er uddannet som musikhistoriker og -teoretiker på Aarhus Universitet, og siden 1991 har han som sådan virket som Kodas retsmusikolog og musikfaglige rådgiver. Siden 1986 har Jens Bruno Hansen haft en lang række engagementer ved bl.a. Den Jyske Opera, Aarhus Teater, Danmarks Radio, Gladsaxe Teater, Den Anden Opera, Aarhus Sommeropera, Nordjysk Operakompagnie, Musikdramatisk Teater, Kanonhallen og Det Kgl. Teater, hvor han var fastansat indtil 2016 og hvor han medvirkede i bl.a. Janáček's *Den fiffige lille ræv*, Rossinis *Semiramide*, Verdis *Macbeth* og *La Traviata*. Han har sideløbende med et konstant output af karakterbasroller i det klassiske repertoire specialiseret sig som performer af ukonventionel og nytænkende musikdramatik, og han har i den sammenhæng spillet store partier i bl.a. 30 uropførelser af danske operaværker, senest som Jesus Morales i Lars Klit og Jesper Lützhøfts *Angelo* i Pakhus 11, som Helmer i John Frandsens *Et Dukkehjem*, som Biskop Bølle i *Rosa og Evigheden* og Noah i urpremieren på Svend Hvidtfelt Nielsens seneste opera *Lænker* på Aarhus Sommeropera.

Mathilde Hohwü Houmøller Instruktørassistent

Mathilde er ny på sommeroperaholdet, og *Dyrets år – 1666* er den allerførste professionelle produktion, som hun arbejder på.

Mathildes interesse for teater og klassisk musik startede i en meget ung alder, og hun drømmer om at få lov til at arbejde med det i mange år frem. Hun har tidligere lavet forskellige amatørprojekter indenfor teater, og ellers har hun især arbejdet med musik, som hun har planer om at læse på universitet.

Rune Halken Tønnes Lysdesign

Rune Halken Tønnes har siden 1998 haft opgaver på Aarhus Sommeropera, blandt andet *Tugt og utugt i mellemtiden*, *Titus, Korus' Kabaret*, *Cosi fan tutte*, *1/2leluja! EgoLand the Opera*, *Rosa og Evigheden*, *Lænker*, *DARWIN* og *Don Juan*.

Han har været tilknyttet flere danske teatre, blandt andet gennem en årrække Den Jyske Opera.

Han modtog Backstageprisen i 2000.

MICHALA PETRI RANDERS KAMMERORKESTER

Onsdag den 22. september 2021 kl. 19.30
Værkets Koncertsal, Randers

LARS-ERIK LARSSON: QUATTRO TEMPI FOR BLÆSERKVINTET
THOMAS KURSCH: KONCERT FOR BLOKFLØJTE OG STRYGERE
ANTON PLATE: NIE GENUG FOR BLOKFLØJTE OG STRYGERE (UROPFØRELSE)
J.S. BACH: DEN ITALIENSKE KONCERT (ARR. FOR BLÆSERKVINTET)
J.S. BACH: ORKESTERSUITE NR. 2 I H-MOL BWV 1067 FOR BLOKFLØJTE OG STRYGERE

Michala Petri debuterede elleve år gammel i Tivolis Koncertsal i 1969. Siden har hun spillet mere end 4000 koncerter i de største koncertsale og på de vigtigste festivaler overalt i verden. Med blokfløjten i hånden har hun optrådt med de bedste orkestre, og hun har samarbejdet med en lang række fremtrædende musikere fra Claudio Abbado og Gidon Kremer til Victor Borge og Jesper Thilo. Sammen med Randers Kammerorkester spiller Michala Petri den energiske Orkesttersuite i h-mol af J.S. Bach, hvor fløjten indtager hovedrollen. Programmet indeholder desuden musik af Thomas Kursch og Lars Erik Larsson samt en uropførelse af et værk for blokfløjte og strygere af Anton Plate.

